

Khi trời vào Thu, thông thường miền Bắc Nevada như ở thủ phủ Carson City, ở các thành phố Reno, Lake Tahoe, thời tiết đổi thay, nắng Hạ nhạt đi theo khói sương mù, điềm vàng hàng cây mỹ miều khoe thay sắc lá. Mùa Thu Vegas thì khác hẳn, nắng oi bức chan hòa đường phố. Tháng bảy ở đây là lò Luyện ngục. Tôi có hẹn với anh chị AH Nguyễn sĩ Tuất tái hồi Kim Trọng ở thành phố không ngày không đêm này sau hơn 40 năm biệt tin! Anh Tuất theo vai vé Công Chánh là một trong những anh Cả, anh Hai của tôi, cũng là người bạn đồng nghiệp phục vụ tại khu Kỹ Nghệ An Hoà-Nông Sơn Quảng Nam, tọa lạc ven bên con sông Thu Bồn, nước xanh như màu lá trong những tháng sang Xuân vào Hạ, khác hẳn với con nước đục ngầu, cuồng nộ, chết chóc, vào những mùa lũ lụt hàng năm!

Chúng tôi hẹn nhau ăn tối ở Downtown Vegas và tôi cũng xin minh xác ở đây là tôi không có quảng cáo, ăn commission của sòng bài Freemont, nhưng có AH nào nếu có dịp đến chơi ở Sin City thì xin chớ bỏ qua cái mục Paradise Seafood Buffet mà tôi với anh chị Tuất đã được một bữa no vui sau ngày lễ Độc Lập của Hoa Kỳ. Cô hầu bàn hỏi tôi có cần cái gì nữa không, tôi ầm ờ bỡn cợt trả lời Can I have a forklift? Trong ánh mắt sùng sốt lạ lùng của cô ta, tôi có cảm nghĩ ra là cô ả tưởng tôi thua sạch túi nên quẫn trí ăn nói nửa điên nửa khùng! Thật ra tôi chỉ muốn khô hải nói rằng ăn no đến độ càn hông bẻ bụng chỉ có cái cần cầu mới có thể bốc tôi ra khỏi tiệm ăn! Anh chị Tuất, tuy ái ngại không nói ra, nhưng cứ nhìn lối ăn uống của tôi, (hết theo kiểu quân đội Tưởng qua Việt Nam giải giới quân đội Nhật sau Đệ Nhị Thế Chiến!) chỉ vô thường vô phạt, nhắc khéo rằng Ở tuổi chúng ta ăn khỏe như anh thật là hiếm có!

Ăn xong tôi đề nghị thả bộ một vòng cho tiêu cơm. Thật ra chính tôi cũng ngạc nhiên tại sao hôm nay bản thân tôi tiến bộ đến thể chứ thường lệ mỗi lần ăn uống ở đây tôi chỉ ăn uống qua loa, nuốt vội nuốt vàng, để lè lẹ quay vào sòng bạc. Thời gian ở Casino qua nhanh không tưởng nổi! Một tuần ở đây ngắn hơn một giờ ở sở!

Buổi tối Downtown Vegas, dưới vòm Freemont Experience là cả một rừng người sống trong hoan lạc, cái não động trong tiếng nhạc, ánh đèn, khói thuốc, những khuôn mặt vui tươi rạng rỡ nói cười, cái ngôn ngữ hương thụ lây lan trong bầu khí quyến rũ oi nhiệt! Cái câu nói, tôi gửi qua E-mail cho AH NTT toàn ở thủ phủ Austin, Texas Viên thuốc trường sinh mà các vị vua chúa Trung Hoa mòn công tìm kiếm, cái bí quyết kèm hãm già nua có thể tìm kiếm ở đây nếu bạn đừng rờ tay vào máy tưởng cũng chẳng

mấy ba hoa, chủ quan bao nhiêu! Nhìn anh Tuất cuống quýt đưa ống kính máy thu hình lên vòm ảnh điện tử đang trình diễn quang cảnh Thành Phố Muôn Màu trên nóc che khu phố, tôi như quên đi những năm tháng mà những khúc ruột bên kia bờ đại dương đã đưa tôi từ Nam ra Bắc cái tạo tù đày. Trong niềm mơ khó thực, tôi ước ao sao đồng bào nơi chôn rau cắt rốn của tôi, ngày nào đó xem được những hình ảnh mà anh Tuất đã thu được trong ống kính đêm nay! Và cũng mong sao ông Cộng Sản nòi Đoàn duy Thành, nguyên phó Thủ Tướng nước Cộng Sản Việt Nam, người đã làm kinh tế thị trường từ trong bụng mẹ (ghi trong chương 9, hồi ký Làm người là khó) tìm ra cái chìa khóa Dân Giàu Nước Mạnh trong xã-hội Tư Bản với Free Enterprise!

Nếu không rờ tay vào máy thì đến Vegas làm gì? Câu trả lời thật đơn giản mà suốt 23 năm

trên đất Mỹ tôi đã ngu muội không tìm ra lời giải đáp! Xin các Ái Hữu và các bạn kiên nhẫn nghe tôi, biện luận lòng thông, trong các tiết mục kế tiếp dưới đây.

Mấy người bạn Mỹ trong sở tôi hễ có cái gì mới lạ là, năm mồm bảy miệng, loan ra ngay và họ cũng biết tôi là dân ghiền Vegas cho nên trước khi tôi đi cô Diane, dặn đi dặn lại, là làm thế nào khi trở về cũng phải báo cáo về sòng bài nổi tiếng Wynn mới mở gần đây tại Vegas. Sáng tinh mơ tôi đã áo quần tươm tất từ đường Freemont lội bộ xuống bến chính xe buýt lấy chuyến xe 301 chạy trên lộ trình Las Vegas Boulevard để đi xem The Wynn Casino Kinh nghiệm mấy mươi năm đi xe buýt dạy tôi là phải biết giá cả phải trả lúc lên xe! Tiền xe lúc này, hai đôn một cuộc, nhưng nếu không có bạc một đồng hoặc tiền kẽm đủ số bạn có muốn đổi đồng bạc năm đồng ra năm tờ một đồng thì họa hồn lẫm mới có người khách nhiệt tâm chịu đổi cho bạn! Không phải họ xấu bụng nhưng dân Mỹ họ rất sợ trách nhiệm, sợ những phiền toái không đâu tự nhiên đem rước vào thân! Nhất là ai cũng biết, số thầy kiện trên đất Mỹ đông bằng 1/4 tổng số thầy kiện trên thế giới gom lại! Bác tài xế thì khỏi chê chuyện bỏ tiền vào máy là chuyện của bạn, tờ một đồng hay tờ năm đồng đối với bác ta đều giống nhau, miễn là phải đủ hai đồng còn có thừa, thì cũng tốt thôi! Máy thu tiền trên xe buýt thì, chỉ có thâu chứ không có chi, làm gì có chuyện thối lại tiền cho bạn!

Phải mất 20 phút trên xe, tôi mới đến được nơi mình muốn đến. Sòng bạc Wynn tọa lạc tại số 3201 Las Vegas Boulevard South giữa giải Strip (danh xưng của Las Vegas Boulevard) kế bên sòng bạc Venetian và đối diện với Las Vegas Fashion Show Mall, nơi lý tưởng cho các bà các cô ngắm nghía, và cũng là nơi thê thảm cho các đức lang quân tháp tùng nhìn hầu bao lép dần cùng cái chi phiếu lương ra đi đã không tiền biệt, mà cũng chẳng mong có ngày trở lại!

Nhìn bên kia đường du khách cũng thấy các sòng bài The Mirage và Treasure Island. Ông

Wynn nguyên là chủ của ba sòng bài lớn Bellagio, Mirage, và Treasure Island sau khi bán đi 3 sòng bài vừa kể ông đã bỏ ra 2 tỷ 700 triệu Mỹ Kim để xây cất sòng bài mới lấy tên ông. Khi bước vào vào cửa chính khung cảnh trang trí bên ngoài tôi có cái cảm giác là mình đã không hoài công lặn lội đến đây và cũng tìm ra lời giải đáp Nếu đến Vegas mà không rõ tay

vào máy thì đến làm gì Chuyện đâu còn đó, thế nào tôi xin giải thích, giờ thì xin mời bạn cùng tôi vào nơi trải vàng giát ngọc!

Sùng sùng trên khu đất, mà trước đó tọa lạc sòng bài Desert Inn, cao ốc 42 tầng mang tên chủ nhân Steve Wynn, nguy nga lộng chói vách bóng màu đồng, trong ánh nắng chói chan sa mạc ban mai. Trước khi bước vào cửa chính Wynn Casino, dấu ấn đặc biệt đập vào mắt bạn là thác nước trên đỉnh một đồi thông xanh mướt, cao khoảng 150 bộ đổ nước trắng xóa xuống một hồ nhân tạo rộng khoảng 3 mẫu Anh. Tôi tò mò hỏi bác làm vườn đang vun xén chân đồi Bác có biết đồi thông này là thiên nhiên hay nhân tạo không? Bác dễ dãi xề xòa trả lời Cả hai, đồi thiên nhiên, rừng thông nhân tạo và tôi là chất xúc tác catalyseur Tôi ngạc nhiên vì lối nói dí dỏm, ăn học của bác, thật tương phản với dụng cụ làm vườn bác đang cầm trong tay. Nhưng khi nhìn kỹ, qua cách phát âm chữ ca ta ly dzơ, tôi đoán bác có thể là người Âu Châu không phải là dân bản xứ, cho nên tôi chột liên tưởng đến các trường hợp xót xa của những đồng bào khoa bảng nước tôi, những boat people đã phải trang trải chí phí Tự Do bằng làm bất cứ nghề nghiệp gì lúc chân ướt chân ráo vượt biên đến đây!

Wynn Casino từng chót đỉnh mang số 50 thật ra toàn kiến trúc của sòng bạc chỉ có 40 tầng, thang máy không có số tầng từ 40 đến 49, chỉ từ số 39 vọt thẳng đến 50. Như tôi đã viết, phân tách, nhận định, nhiều lần về người Mỹ và nếu có AH nào đã đọc bài Las Vegas, thành phố nhiều tên lấm màu trong LTCC số 80 ấn hành tháng 2 năm 2003 trang 99, tôi có viết Trong các công sở Mỹ, công cũng như tư, bạn có cảm giác rằng cái bộ óc của nhiều anh Mèo cũng mít đặc, lắm khi mình còn cho là ngây ngô, thế mà tại sao cái nước này trên mọi phương diện nó đều là số một trên thế giới! Ở kỹ nghệ cờ bạc cũng không ngoại lệ! Các nhà phân tâm học, hành nghề ở đây, đã bắt mạch mấy chú Ba và phán rằng các chú Con Trời rất kỵ số 4, cho là con số không hên, cho nên để chiều khách, nhất là khách Á Châu, có máu đỏ đen từ trong bụng mẹ* con số 4 phải được loại bỏ khắp nơi ngay cả trong thang máy! Bạn hỏi tôi thế sao con số 4 vẫn còn sờ sờ trên bàn Roulette? Cái này thì tôi cần hỏi lại Vegas! Cũng có thể họ sẽ bảo là máy đánh bạc được thiết kế từ trong bụng mẹ Tây phương mà người Mỹ đa số vốn gốc Âu Châu cho nên không có máu dị đoan để discriminate con số 4! (*Ghi chú: tôi nói theo lời nói của ông Cọng Sản nòi, tuy tôi không dám xài văn từ ba que của ông khi ông ghi trong Hội Ký Làm người là khó về lá Quốc Kỳ nền vàng ba sọc đỏ của Việt Nam Cộng Hòa, do những khúc ruột nước ngoài phần nộ giương cao đón ông tại San Francisco. Tiên sinh vốn là môn sinh của sân Khổng cửa Trình, nhưng bùn Đò đã vấy bẩn đầu óc nhà Nho, cho nên văn chương chữ nghĩa của ông rất chi nặng mùi!)

Trên khung viên 192 mẫu Anh, khách sạn và sòng bài Wynn có 2700 phòng ngủ và 110000 bộ vuông tầng trệt dành cho sòng bài với đủ kiểu cờ bạc, ăn thua tại máy, hay tại bàn. Dù chơi với máy hay chơi với người bạn nhất định sẽ rất ít cơ may là người số đỏ! Bạn cứ nghĩ là

Steve Wynn không cù lần đến độ đầu tư ra 2 tỷ 700 triệu để mời bạn đến đây ẵm tiền về! Chi phí của Casino cả triệu đôn mỗi ngày con nít lên ba nó cũng tính ra, chỉ có đầu bạc như tôi mà còn u muội!

Cái mới của Wynn Casino không phải là vẻ hào nhoáng lộng lẫy với nền thảm quý giá, lối đi lót cẩm thạch đắt tiền, cây cỏ hoa lá trang trí muôn màu, tiệm ăn với nhân viên, đầu bếp nổi tiếng chuyển từ Bellagio sang, với cửa hàng danh tiếng Cartier của Pháp, với những bộ sưu tầm họa phẩm nghệ thuật vô giá của Picasso, Renoir, Cezanne, và Van Gogh. Một trong cái mới của Le Rêve (tên ban đầu đặt cho sòng bài Wynn lấy theo tên của một họa phẩm của Picasso) là ngay cạnh sòng bài có nơi bán và cho thuê xe. Loại xe Ferrari Maserati của Ý, loại xe mà nói đến giá cả là đầu long tai nhúc, xây xẩm mặt mày, hiện có sẵn trong Casino để bạn tùy nghi sử dụng. Sau canh đỏ đen, nếu bạn cần nhanh chóng có cái bagnole để ra ngoài Sin City hít không khí sa-mạc trong lành, sa thải khói thuốc ô nhiễm trong lòng phổi, thì xé đã thuận xin mời ngài lên! Cái mới thứ hai của sòng bạc Wynn là những thiết bị điện tử tối tân RFID (Radio Frequency Identification) trang bị trong những đồng phênh bet trên bàn chơi. Những đồng phênh này ngoài việc khám phá gian lận trên bàn chơi Blackjack, Poker hoặc các kiểu cờ bạc bằng 52 lá bài, cũng dùng để chụp các trụ chơi bằng phênh giả, tiền lẻ, và cũng để đánh giá ứng tiền và cho điểm khách chơi để chủ chứa định tiêu chuẩn khoản đãi đúng mức High Roller, Big Whales mỗi khi bạn đến City of Lost Wages gột rửa hầu bao! Gần đây, hẳn bạn cũng có nghe báo chí nhận xét rằng thiết bị điện tử dùng để ngừa chống gian lận, phá hoại, trong Casino còn tinh vi hữu hiệu gấp bội nếu so với các mạng lưới điện tử được trang bị tại các phi trường trong toàn quốc! Mãnh lực Bạc tiền quả là có sự khác biệt! Nói về Casino Wynn mà không nói đến Steve Wynn, người

thai nghén, sinh đẻ ra sòng bài, e chẳng có điều khiêm khuyết?

Steve Wynn, nhà xây cất hàng đầu trong kỹ nghệ xây cất ngày nay tại Las Vegas. Ông là đối tượng trong những câu chuyện, đầu môi cuối lưỡi, của giới làm ăn buôn bán tại thành phố lăm của nhiều tiền này. Kè khen cũng nhiều mà người chê chẳng thiếu! Ngẫm cho cùng, bất cứ việc gì, hễ có dính đến tiền bạc là ít nhiều cũng đau đầu nhức óc! Nói sao đi nữa, qua thành quả đạt được trong quá trình xây dựng của ông, không ai có thể chối cãi, không nhìn nhận ông là một khuôn mặt lớn trong cái thành phố sa mạc, có những danh phong ngộ nghĩnh như tôi đã kể qua ở bài trước trong Lá Thư Công Chánh số 80 xuất bản tháng 2 năm 2003.

Stephen Alan Wynn, sinh năm 1942 tại thành phố New Haven thuộc tiểu bang Connecticut, mạn Đông Bắc Hoa-Kỳ. Ông được xem như người tiên phong trong công cuộc biến cải và bành trướng Las Vegas (trong ảnh kế cạnh, ông là người đứng bên phải ngân hàng gia E. Parry Thomas)

Tốt nghiệp năm 1963 tại trường đại học University of Pennsylvania thuộc phân khoa Thương Vụ của trường Warton Business School (Ghi chú: University of Pennsylvania gồm nhiều trường gộp lại trong đó có Warton Business School) Thân phụ ông qua đời ít lâu sau khi ông ra trường. Khi sinh tiền cha ông điều hành khai thác một chuỗi các sòng Bingo (loại chơi đề đánh bạc bằng những ô số, xin các bạn đừng nhầm lẫn với loại Keno, mà cách chơi cũng na ná như Bingo, tại các Casino).

Khi thân phụ mất đi, ông thay cha quản lý các sòng Bingo tại Maryland. Ông khá thành công trong công việc và cũng thu thập, gom góp, đủ số tiền cần thiết để mua một cổ phần nhỏ của Khách Sạn và Sòng Bài Frontier tại Las Vegas, nơi ông cùng với vợ, bà Elaine, đến sinh sống vào năm 1967. Trong những năm đầu, ở cái thành phố, bạc nhiều hơn cát, sức sống nóng hơn sa mạc, và con người ngày này qua tháng nọ, miệt mài ngụp lặn với đồ đen, ông giữ chức điều hành, quản lý các máy Slot và Keno trong sòng bài. Cho đến năm 1971 được sự hướng dẫn và hỗ trợ của chủ ngân hàng E. Parry Thomas, ông thành công trong một vụ giao dịch buôn bán đất đai với Howard Hugh và sòng bài Caesar Palace (Ghi chú: Nếu không bị giới hạn vì số trang ngắn dài của Lá Thư tôi ước mong sẽ có vài đoạn để nói về nhà tỉ phú Howard Hugh trong lịch sử làm sạch hang ổ Mafia ở Vegas, cũng như ông Parry Thomas, nhà ngân hàng mà Howard Hugh, không có một dịch vụ làm ăn mua bán nào mà không tham khảo với ông! (Hình trên là ông Hugh trước Ủy Ban Điều Tra Thượng Viện Hoa-Kỳ, ảnh này chụp lúc ông ngũ thập tri thiên mệnh so với những ảnh đẹp trai của ông khi còn là người hùng phi công thật rất nhiều đời! Xin sưu tầm trong Internet bạn sẽ thấy lời tôi không ngoa đâu!). Cơ hội giao dịch này đã đem

lại số vốn liếng, tiền bạc lẫn thế lực, đủ cho ông để nắm quyền khai thác sòng bài Golden Nugget ở Downtown Vegas. Trước cuối thập niên 70 ông đã đem số lợi tức hàng năm của Golden Nugget từ, già non một triệu, lên đến 12 triệu đôn! Trong thời gian ông quản trị,

Golden Nugget không ngừng tô điểm, biến cải, và khước trương cơ sở của mình.

Sòng bài Mirage là kiệt tác đầu tay của Steve Wynn trên giải Strip, một khuôn mẫu mới về kiến trúc trong kỹ nghệ cờ bạc. Số ngân khoản khổng lồ phải đầu tư ra để chi tiêu, trang trải, những dự án có tầm vóc vĩ đại cỡ này, ít có nhà xây cất nào dám phiêu lưu, mạo hiểm dấn thân, ngoại trừ Steve Wynn! The Mirage với rừng cây bên trong, núi lửa bên ngoài, cả trong lẫn ngoài đều do tim óc ông Wynn tạo dựng! Tên tuổi của ông từ đó gắn liền với bước nhảy vọt trong lịch sử xây cất cái thành phố Nhiều tên lấm màu này!

Không ngừng nghỉ phiêu lưu trong cơn mơ hào nhoáng của mình, Steve Wynn khai trương sòng bài Bellagio với hồ nhân tạo, nhà kính khoe hoa đua lá, hành lang chứa đầy tuyệt tác mỹ thuật, cửa hàng nhà ăn danh tiếng tại Paris, San Francisco hay New York đều có tên ở đây để chào mời du khách vãng lai!

Năm 1980 ông lại tạo dựng tại thành phố Atlantic City, thuộc Tiểu Bang New Jersey, một sòng bạc mới cũng mang tên Golden Nugget và được bán đi sáu năm sau đó, cho Bally Entertainment Incorporated, chỉ vì ông bất mãn về các luật lệ cờ bạc của tiểu bang, mặc dù lợi tức sòng bạc lúc đó rất cao. Tài sản của ông được ước lượng khoảng 100 triệu đô-la vào năm 1984 và vọt lên 1.3 tỷ vào năm 2004!

Sòng bài Mirage được bán cho MGM Grand Inc. vào năm 2004 nhập thành MGM Mirage.

Với tiền bán thu được từ những sòng bạc ông đã xây dựng trước đó, cộng với khả năng khước vốn trong thương trường, ông đã hoàn tất và cho khánh thành vào ngày 28 tháng 4 năm 2005 khách sạn và sòng bài, mà trước đó ông muốn gọi nó là Giác Mơ nay chính thức được mang tên ông Wynn Las Vegas Giác mơ của ông sẽ còn tiếp diễn với việc khai trương khách sạn và sòng bài 500 phòng tại Macau Trung Quốc vào năm 2005.

Tôi xin quay lại cùng các AH với câu hỏi đến Vegas mà không rờ tay vào máy thì để làm gì? Ông Wynn giúp tôi trả lời đây! Trước hết mục là mục ẩm thực. Người ta xếp hạng khách sạn bằng số sao Three Stars, Five Stars, bởi các tiện nghi mà chúng cung cấp cho khách vãng lai. Một trong những chỉ báo là Restaurants trong khách sạn Wynn. Tên tuổi những đầu bếp trứ danh, những huy chương vàng như Alessandandro Stratta, của James Beard Foundation's Best American Chef; Frederic Robert độc đáo với Chocolat trong bánh ngọt Pháp quốc; Paul Bartolatta với các món đồ biển trứ danh Bartolotta Restorante di Mare; Stephen Kalt với Corsa Cucina những món ăn miền Địa trung Hải béo ngậy với gà quay trên than gỗ; Takashi Yaghashi, huy chương vàng James Beard Foundation's Best American Chef-Midwest award với món Okada-sushi yêu chuộng của dân tộc Phù Tang...vê vê và vân vân nói nhiều thêm chảy nước dzãi, tôi xin mời bạn vào đây thay vì rờ tay vào máy! Ăn xong chúng ta tiêu thực vòng quanh những cửa hàng lừng danh tên tuổi năm châu: Cartier, Chanel, Oscar de la Renta, John Paul Gaultier, Gizmos, Ferrari Masserati, Chistian Dior...ôi thôi và ôi thôi rờ tay vào đây, tuy thua nhưng cũng có cái đem về (tôi nhại lời nội tướng của tôi!) Hết sấm đến xem. Để tỏ ra mình có chút thẩm mỹ nghệ thuật tôi xin mời bạn, đừng nghe, đừng nhìn, nhạc kêu tiền đồ, mà cùng tôi thả bộ vào The Wynn Las Vegas Art Collection trong đó trữ chứa 15 họa phẩm nghệ thuật vô giá. Kinh doanh vẫn không làm mờ đi đầu óc nghệ thuật của Steve Wynn. Ông tự thu âm để bình phẩm và tán tụng các nghệ phẩm để du khách hiểu được lòng mê say của ông khi được sở hữu

những họa phẩm bất hủ này như Chân Dung tự họa của Rembrandt, Le Rêve và Still life with Tulips của Pablo Picasso, A Young Woman Seated at the Virginals của Johannes Vermeer.

Tôi xin mượn lời bình phẩm của nhà báo Joe Cararetta để tạm kết đoạn này Wynn has finally taken full advantage of the sun that illuminates this desert vally. Light pours into many of its spaces, providing a sense of openness

E PLURIBUS UNUM, quý độc giả xin yên tâm tôi vẫn chưa rờ tay vào máy nên vẫn còn sáng suốt để biết mình muốn nói cái gì! Cái dòng chữ La-tanh mà chúng ta thấy ghi khắc trên đồng kẽm 1 xu, 5 cent, trên tiền giấy, trên các công thự toàn khắp nước Mỹ, xin được tạm dịch là TỪ MUÔN NGƯỜI MỘT NGƯỜI. Trước đó, trong cuộc Cách-Mạng Hoa-Kỳ (1775-1783), biểu ngữ này được dùng để hợp nhất 13 thuộc địa Anh ở Bắc Mỹ, và sau đó nó mang một ý nghĩa mới, khi giòng người muôn vạn, từ trăm phương ngàn hướng, từ nhiều nơi trên mảnh địa cầu, vượt trùng dương đến đây để cùng hòa đồng chung sống dưới một hiến pháp, một chuỗi luật lệ do chính họ hình thành và tán thuận. Quy trình tạo dựng một xã-hội từ nhiều nền tảng, nhiều cội nguồn, trên vùng Đất Mới này là một trang sử vĩ đại về kinh nghiệm lập quốc của người dân Hoa-Kỳ. Danh từ The New World, Tân Thế Giới mà trong quá khứ những nhà thám hiểm Âu Châu thường dùng để đặt danh cho phần đất Kha Luân Bố đã tìm ra, vào cuối thế kỷ 15 đầu thế kỷ 16, thật ra chẳng mới mẻ gì! Phần đất gọi là Tân quả đã Lão lắm rồi! Trong Thời Kỳ Băng Hà (Ice Ages) nguồn nước trên trái Đất bị đóng băng. Mực nước biển thấp đi hàng trăm bộ tạo ra phần đất nối liền Alaska và Siberia, thổ dân đầu tiên sinh sống tại Mỹ Châu vốn từ Á Châu dời cư sang! Nói một cách thiết thực thì chẳng ai trên nước Mỹ

là người bản xứ kể cả dân Da Đỏ! Thế thì người Mỹ, cái con người mới này là gì? Tôi xin dùng câu hỏi này để hỏi người dân Vegas, những người tứ xứ đến sinh sống trên bãi sa mạc khô cằn này theo tôi thích hợp để coi như một khuôn mẫu nhỏ điển hình salad bowl, melting pot của xã hội Mỹ. Họ đã làm thế nào để hòa đồng những khác biệt về chủng tộc, tín ngưỡng, tập quán, đẳng cấp, xu hướng chính trị, để Từ Muôn Người Một Người đồng tâm hiệp lực, biến cát thành vàng, biến vùng đất xôi đậu, chánh tà lẫn lộn thành nơi an lạc. Bước vào bất cứ Casino nào ở Vegas, bạn sẽ thấy từ em bụng nước, áo quần ít vải, cho đến anh cai sông, còm-lê cà-vạt, người mắt xanh mũi lõ, kẻ mũi tẹt da vàng, chẳng ai giống ai, chỉ có một điểm tương đồng là khâu nào việc đó, bát com trước mặt, đồng bạc sau lưng! Em từ Indonisia sang, anh từ Philipine đến, bác mà cha ông vốn do tàu Mayflower vượt Đại Tây Dương đem đến, chú vốn cha ông mấy đời khởi nghiệp tại California qua con đường sắt. Tất cả gộp lại thành một người mới, người mang tên Mỹ, người bỏ lại đằng sau những thành kiến, phong tục tập quán để đón nhận một lối sống, một hiến pháp, một chính quyền mới. Trên phần đất này con dân của nhiều quốc gia trên quả đất đã được nung chảy, kết hợp lại thành một chủng tộc mới trong loài người. Từ ý thức nung chảy này, xin các Ái Hữu cùng tôi điếm qua những khuôn mặt, đã ảnh hưởng thế nào trong công cuộc tạo dựng, biến đổi Las Vegas. Trước hết là tên tướng cướp.

Bugsy Siegel, tên gangster, mà việc giết người không quan trọng hơn uống tách cà-phê sáng, một người đã từ mức thẳm sâu của nghèo đói ngoi lên tột đỉnh quý tộc trong xã hội đen! Sinh nghề tử nghiệp, lúc thiếu thời Benjamin Siegel đã chọn hợng súng, lần đạn để phô tên tuổi, thì cũng hợng súng, lần đạn vĩnh viễn xóa đi sự nghiệp chém giết của y! Hiến pháp, luật lệ,

hành xử bình đẳng với mọi giai tầng trên mảnh đất mà Tự Do đã vươn lên từ màn Dân Chủ. Dưới Hiến Pháp, Luật Lệ của Muôn người một người, cái quyền bất khả xâm, quyền làm người, do Thượng Đế ban cho mỗi người trong chúng ta là quyền thiêng liêng mà không cá nhân, phe nhóm, đảng phái, thể chế nào có quyền tước đoạt. Không có bạo chúa, tà giáo, giặc cướp nào có thể tồn tại với thời gian. Chúng nhất quyết phải ra đi, còn chăng là những tội ác của chúng trắng đen sẽ vĩnh viễn ghi vào sử sách!

Flamingo Hilton mỗi đêm rực sáng trên giải Ngân Hà ngày nay là do tiền của Mafia được Benjamin Siegel, hõn danh Bugsy, từ New York đem sang. Sau chuyến dừng chân tại Vegas và trên đường trở về New York, theo truyền miệng, Siegel vốn có ảo tượng Vegas sẽ là nơi thánh địa cho những tay đồ bát sau khi Nevada hợp thức hóa cờ bạc vào năm 1931. Sự thật thì ít nhất từ năm 1941 tổ chức Mafia đã có mặt tại đây. Sòng bài và khách sạn Flamingo Hilton vốn được Billy Wilkerson, nhà kinh doanh ngụ tại Los Angeles California, khởi công xây cất. Sau đó vì thiếu hụt tiền bạc cho nên ông bán nhượng cho Siegel và được y cho một phần ba quyền sở hữu về bất động sản này. Tuy nhiên, Siegel, bản chất vốn chỉ là tên anh chị, đâm thuê chém mướn, chẳng biết gì về nghề ngỗng cất xây, cho nên ngân khoản xây cất dự liệu từ 1 triệu nhảy vọt lên tới 6 triệu đôn. Theo lời kể lại thì công ty Dell Webb, công ty có trách nhiệm xây cất Flamingo Hilton, thậm thụt chở vật liệu vào công trường rồi nhanh chóng chui vật liệu ra ngõ sau, 'hóa đơn ma' cứ thế lũ lượt chuyển lên móc túi Siegel! Bà già gặp kẻ cắp! Dell Webb tỏ ra lo lắng là việc đối trá đợc khoét này có ngày sẽ hại ông, nhưng cũng theo lời kể lại, Siegel chỉ điều cợt nói bông đùa nên lo lắng Bill. Có gì đâu, chúng ta chỉ giết hại lẫn nhau thôi mà!

Bè đảng Mafia ở New York, nhóm đã bỏ tiền đầu tư cho dự án xây cất sòng bài, bắt đầu lo lắng và nghi ngờ là Siegel đã biển thủ, cất giấu của tiền của họ. Việc cô Virginia Hill, người

tình của Siegel, thường xuyên qua lại Âu Châu, càng khẳng định sự quyết đoán của Mafia là Siegel đem tiền cất giấu vào những trương mục trong các ngân hàng ở Thụy Sĩ.

Luciano, một trong bộ ba Benjamin Siegel, Meyer Lansky và Lucky Luciano những tay anh chị đâm thuê chém mướn, nổi khổ thiếu thời. Ba tên này có gốc gác Do Thái, Ái Nhĩ Lan và Ý Đại Lợi. Đã có hàng tá giai thoại nói về họ trong việc kết nghĩa bàn đào vào nghiệp đoàn tội ác. Luciano, sau khi được trả tự do qua cam kết tại khám đường My, ð bị trục xuất sang Âu Châu. Y tiếp tục điều khiển hoạt động của Mafia tại Ý.

Một trong những quyết định hàng đầu được đem ra bàn cãi trong phiên họp mật năm 1946 tại Havana, Cuba (Ghi chú: Siegel đã bị bung bít dấu kín và hoàn toàn không biết gì về buổi họp này!) là việc có phải ra lệnh thủ tiêu thanh trừng Benjamin Siegel trong việc thất thoát tiền của tổ chức hay không. Lansky hồi tưởng lại buổi thiếu thời, Siegel đã bao nhiêu lần, vào sanh ra tử, xả thân cứu y, cho nên trong buổi họp mật y hết lòng bào chữa cho Siegel và yêu cầu tổ chức cho Siegel cơ hội khai trương sòng bạc trước đã rồi ra mới quyết định xét xử y. Luciano cũng nghĩ rằng Siegel, vẫn có thể trong tương lai, có được lợi nhuận từ sòng bài để hoàn trả các khoản tiền mà nhóm người trong tổ chức đã đầu tư ra cho nên quyết định hủy bỏ lệnh thanh trừng Siegel

Sòng bài Flamingo được Siegel khai trương trong một đêm lấp lánh trăng sao dù rằng sự hiện diện của những ngôi sao tại Hollywood chẳng mấy đông như Siegel mong đợi. Sau đó sòng bài ế ẩm đến độ những tay anh chị lại họp lại ở Cuba để một lần nữa có phải thanh trừng Siegel không? (nói thanh trừng hay cắt phần đội mũ đối với dân anh chị chỉ là một!) May thay tháng đó sòng bạc thâu vào lợi tức đáng kể và Diêm Vương còn đi nghỉ phép cho nên ngọn nến Bugsy Siegel vẫn còn sáng tỏ tại âm cung!

(còn tiếp)